

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Juris Canonici A. R.P. Paulo Laymanno Societatis Jesu Theologo SS.
Canonum In Alma, Catholica, Et Episcopali Universitate Dilingana
Professore Qvondam Ordinario, Prælectionibus Academicis Illustrati

Laymann, Paul

Dilingæ, 1673

Capitulum V. Cum appellationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62587](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62587)

Not. vnic. Si quispiam legitimè ante sententiam appellans petit Apostolos sibi dari, & Iudex expressè vel tacitè sibi neget, processus eius postea institutus non valet, hæc est explicatio, *c. 1. Cordi. in principio & magis declaratur in c. Ab eo. 6. h. t.*

CAPITULUM V.

Cum appellationibus.

PARAPHRASIS.

Si Iudex à quo appellatum, appellationem non admittat, quod legitima non sit (quādoquidem friuolis appellationibus deferendum non est) appellans verò nihilo minus eam prosequatur, Iudex ad quem appellatum, si cognouerit, malè esse appellatum, remittere debet causam iuxta canonicas sanctiones, atque appellantem eodem die, in quo contra ipsum pronuntiatum, ad expensas condemnare; sin verò Iudex à quo appellationem admiserit, ei detulerit, tunc tamen si illegitima sit, vt appareat, Iudicem à quo non rectè detulisse, tamen quia ipse, quantum in se fuit, iurisdictionem à se abdicauit, appellationi deferendo, totius causæ decisio ad Iudicem, ad quem deuoluta est, quare necesse non est causam remitti; intelligi autem hæc debent de appellatione facta ante sententiam, non autem de appellatione post sententiam.

SYMMARIUM.

1. Etiam si Iudex nolit deferre appellationi, ea tamen parit effectum deuolutiuum.
2. Iudex à quo deferente appellationi ante sententiam, licet ea friuola fuerit, tota causa principalis deuoluitur ad Iudicem ad quem.
3. Appellatione sententia intelligitur definitiua.
4. Licet Iudex à quo detulerit appellationi à definitiua, ea tamen non instituit, executio sententia Iudici à quo relinquenda.

Not. I. Etsi Iudex à quo appellationi deferre nolit, tamen parit effectum deuolutiuum, vt appellans appellationem prosequi possit. *c. Sape. 44. extra h. t.*

Not. II. Si Iudex à quo appellationi ante sententiam detulit, quamuis ea friuola & irrationabilis fuerit, tota causa principalis etiam deferretur ad Iudicem ad quem, ita vt eam remittere non teneatur, æquum tamen est, vt remittat, si Iudex à quo propter reuerentiam Iudicis superioris detulerat, vide dicta in *c. Interposita. 70. §. ille. h. t.*

Not. III. Appellatione sententiæ, si nihil adiiciatur, intelligi debet definitiua, cum hæc sit principalis & vltima, quæ litem absolutè finit.

Not. IV. Tamen si Iudex à quo detulerit appellationi à definitiua, tamen, si appellatio justificata non sit, siue Iudex ad quem cognouerit, bene iudicatum & malè appellatum, tunc executio sententiæ relinqui debet Iudici à quo. sicuti docet Ioan. Andr. & alij in *c. Pastoralis. 28. praterea de off. delegat.*

CAPITVLUM VI.

Ab eo.

PARAPHRASIS.

Appellans intra dies 30. Apostolos instanter petere debet, alioquin præsumitur appellationi renuntiare, tamen si Procuratorem mittat ad prosequendam appellationem. Quod verò Innoc. IV. in *c. Vt supra. 4. decreuit*, si Iudex à quo Apostolos postulanti non dederit intra dies 30, vt processus eius vltior (nisi appellationi renuntiatum sit) irritus existat, id intelligi debet, si Iudex cum debita instantia, loco, & tempore congruo requisitos Apostolos expressè denegauit, vel per malitiam, aut negligentiam tempore illo dierum 30. tradere intermisit.

Not. vnic. Nisi appellans intra dies 30. Apostolos petat, & quidem instanter, appellationi renuntiare censetur. Dixi de hoc in *c. 4. ext. ead.* & videri potest *Clement. 2. eod. tit.*

CAPITVLUM VII.